

tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI AYLIK YAYIN ORGANI YIL:6 / SAYI:85 / ŞUBAT 1975

DİSK TEKSTİL devrimci birlik

DEMOKRATİK MÜCADELEMİZE KARŞI PATRONLARIN FAŞİST TEDBİRLERİ

KORUMA EKİPLERİ

Parababaları «kâr», «daha fazla kâr peşinde koşarlarken, işçilerin en ufak demokratik, ekonomik ve siyasi mücadelelerini baskı ile önlemeye çalışıyorlar. Çünkü artık görmektedirler ki, patron yanlısı sarı sendikaları yıkılmakta, yerlerini devrimci sendikalar almakta, haklarını almak için işçiler siyasi tercihlerde bulunmakta, mücadeleler verilmekte..

Parababaları bu gelişmeleri önlemek, hiç olmazsa gelişmelerden hemen haberdar olup tedbirler almak için fabrikalarda kendilerine bağlı adamlardan, ajanlardan sırf kendileri için çalışacak koruma ekipleri kurmayı hedeflediler.

NEDİR KORUMA EKİPLERİ

Patronlar, zaten fabrikalarda bugüne kadar gördüğümüz, işçi içine sızdırdıkları ajanlarına daha büyük yetkiler verilmesini istiyorlar. Bir örneği görüldüğü gibi, bir kısmı da özel komandolar yetiştirip, bunlara silâh verilsin diyorlar, kelepçe takmak, tutuklamak yetkisi verilsin diyorlar, istediğinin üzerini arasın, zararlı gördüklerini sorguya çeksin istiyorlar, yani kısaca işçilerin başına belâ kesilsin istiyorlar... Ne olacak o zaman?

Patronlar kendilerini korumak, fabrika içindeki sömürülerini korumak, işçilerin seslerini çıkarmasını önlemek için buna ihtiyaç duyuyorlar. İşçilerin hakkını savunan devrimci sendika bildiri mi dağıtmaya geldi? Hayır dağıttırmıyacaklar. Kelepçe bile takıp ilk soruşturmalarını yapabilecekler. İki işçi birbiri ile mi konuştu, hemen ikisini de sorguya çekip, ne konuştunuz? Niçin konuştunuz? diye sorguya çekebilecekler. Patron ve sarı sendikalar hakkında konuşanları hemen ispiyonlayıp işine son verdirecekler.. Grevlerde, grev kırıcılığı yapacaklar...

NİYE İHTİYAÇ DUYUYORLAR KORUMA EKİPLERİNE

Bir düşünelim bakalım, niçin dün değil de bugün böyle bir şeye ihtiyaç duyuyorlar? Çünkü bugün patronlar artık sömürülerine rahatça devam edememektedirler, işçiler artık bölük bölük devrimci sendikalarda toplanmakta, kurtuluşları için ekonomik, demokratik ve siyasi mücadeleler vermektedirler. Ne oynandığını neye oynandığını anlamaktadırlar. Budur işte onları rahatsız eden, budur işte onları yeni tedbirler almaya zorlayan. İşçilerin ekonomik, demokratik ve siyasi mücadelelerini, bir ölçüde bu faşist birimlerle önleyeceklerini sanıyorlar?

Niyetlerinin ne olduğunu, niçin böyle bir şeyi amaçladıklarını gördük. Koruma ekiplerinin sırf bizleri rahat sömürmek için birer araç olacağını bilelim. Ve şunu da unutmıyalım ki bu tür silâhlar işçi sınıfının kararlı mücadelesi sonunda lâyık oldukları cevapları alacaktır.

Tarihin gidişi önüne engeller konularak önlenemez. Hele böyle faşistçe girişimlerle, zorla baskıyla hiç önlenemez.

Güzel ve aydınlık günler bizlerin güçlü ve yaratıcı ellerimizle kurulacaktır.

4. dönem genel kurulumuz çalışmalarını tamamladı

ŞİMDİ DAHA GÜÇLÜYÜZ

Tekstil İşçileri Sendikası 4. genel kurul toplantısı geçtiğimiz ayın son üç günü tamamlanmıştır. 1965 yılında kurulan sendikamızın 5. dönem çalışmaları başlamış bulunmaktadır.

Bilindiği gibi Tekstil İşçileri Sendikası 1965 yılında sarı Teksif Sendikasının genel politikasına karşı çıkan ve devrimci sendikacılık anlayışlarından ötürü Teksif'ten ayrılan sendikacı arkadaşlarımız tarafından kurulmuştur.

O günden bu yana ülkemizin gelişen devrimci mücadelesi içinde önemli bir yer tutan sendikamız işçi sınıfının ekonomik mücadelesini tam bir kararlılık içinde savunmuş bu yolda uğraş vermiştir.

Tepebaşı Kazablanka salonunda başlayan genel kurul toplantısının açış konuşmasını Genel Başkanımız Rıza Güven yapmış, daha sonra Gaziantep şube başkanımız genel kurul divan başkanlığına seçilmiştir.

Genel Başkanımız Rıza Güven açış konuşmasında sözde «milliyetçi cephe» girişimlerini kınamış, bunun kanlı olaylara sebep olduğunu ve ülkeyi kamplara böldüğünü ifade etmiştir. TRT'ye yöneltilen saldırılara da cevap veren genel başkanımız, hakim sınıfların gerçeklerden korktuklarını, halkın gerçekleri öğrenmemesi için türlü tertiplere giriştiklerini ve TRT'ye yöneltilen saldırıların bu yüzden doğduğunu açıklamıştır.

Daha sonra genel kurul divan başkanı Mehmet Ali Tiryaki.nin istifası üzerine kurul divan başkanlığına DİSK üyesi Gıda İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Nebioğlu seçilmiştir. Kemal Nebioğlu'na yardımcı olarak da Kimya-İş Sendikası Genel Başkanı Dinçer Doğu ikinci başkanlığa seçilmiştir.

Genel kurul toplantımıza ülkemizin çeşitli bölgelerinden konuklar katılmıştır. Hemen hemen bütün devrimci sendikaların temsilcileri demokratik kuruluşların sözcüleri genel kurulumuza onur vermişlerdir.

DİSK yürütme kurulu üyelerinin ve DİSK genel Başkanı Kemal Türkler ve DİSK genel

Sekreteri Kemal Sülker'in de birer konuşma yaptıkları genel kurul toplantımızda önemli kararlar alınmıştır.

tüzüğümüz yenilendi

Sendikamızın tüzüğünün yöneticilerin da ha iyi çalışabilmeleri için bazı konularda değiştirilmesi yolunda verilen öneri tartışılmış, ve tüzüğümüzün tadili için bir tüzük tadil komisyonu kurulmuştur. Komisyonun hazırladığı taslak delege arkadaşlarımız tarafından tartışılmış ve sendikamızın tüzüğü daha yararlı bir hale getirilmiştir.

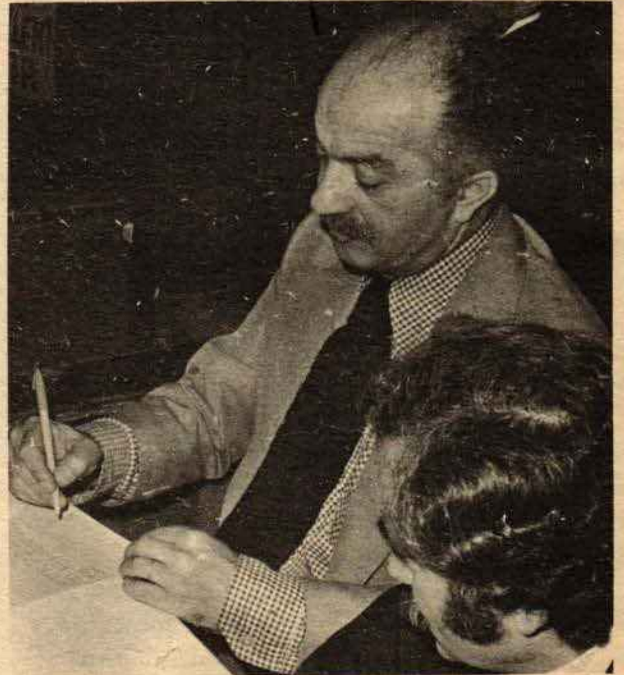
çalışma raporu okundu

Sendikamızın dördüncü dönem çalışmalarını yöneten arkadaşlarımızın hazırladığı çalışma raporu, gerek Türkiye'nin ve gerekse dünyanın içinde bulunduğu durumu en sağlıklı kaynaklarla araştıran, çözüm yolları getiren bilimsel bir nitelikte hazırlanmıştır. Çalışma raporunun sendikamızın çalışmalarına ilişkin bölümünde yurt düzeyinde örgütlenme

disk ve icf ye katıldık

İlk olarak sendikamızın DİSK'e katılması için öneri verilmiş, bu konuda, konuşan delege arkadaşlar DİSK'e katılma yolunda oy kullanılmasını, bunun çok önemli bir durum olduğunu, bugün Türkiye İşçi sınıfını temsil eden Türk-İş'e karşılık devrimci bir konfederasyonun güçlü bir şekilde örgütlenmesi gerektiğini anlatmışlardır. Daha sonra oylamaya geçilmiş ve bütün delege arkadaşların oybirliği ile sendikamız DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) na katılmıştır.

Başka bir öneri de sendikamızın Uluslararası Kimya ve Genel İşçi Sendikaları Konfederasyonuna katılması yolunda verilmiş ve işçi arkadaşlarımız bu öneriyi de oybirliği ile kabul ederek sendikamızın ICF'ye katılmasını sağlamışlardır.

kemal nebioğlu

girişimleri anlatılmış, genel sekreterlik, basın, hukuk, alım dağıtım büroları hakkında bilgi verilmiştir. İleriki sayfalarımızda sizlere çalışma raporu hakkında daha geniş bilgi verilecektir.

kemal türkler

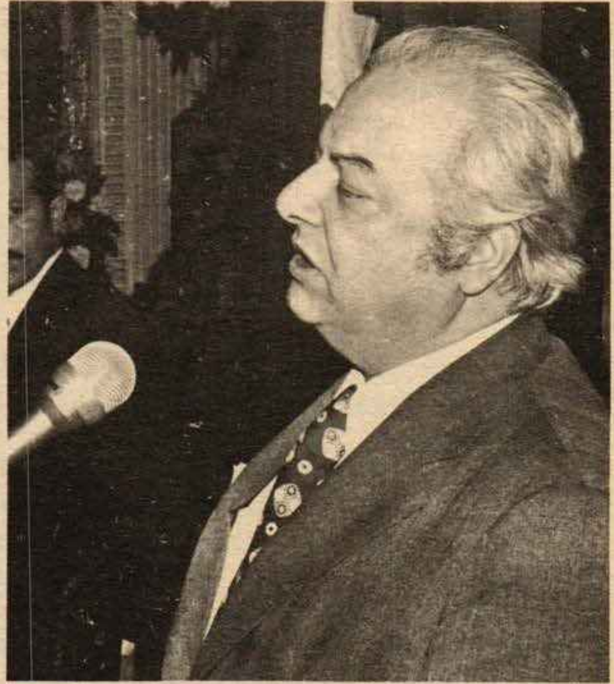
eleştiriler yapıldı

Çalışma raporunun okunmasından sonra söz alan delege arkadaşlarımız raporda gördükleri aksaklıkları anlatmışlar, çalışmalar hakkında eleştiride bulunmuşlardır. Eleştirilerin genellikle olumlu bir hava içinde tamamlanmasından sonra eleştirilere cevap veren yöneticiler gelecek dönem çalışmaları hakkında öneriler sunmuşlardır.

Denetleme ve onur kurulu raporları okunmuş ve yine bu konularda delege arkadaşlarımız eleştirilerde bulunmuşlardır.

Denetleme kurulu başkanlığı 4. dönem harcamalarının hazırlanan bütçeye uygun olarak gerçekleştiğini ifade etmişlerdir.

Yönetim kurulu üyelerinden bazıları üzerinde yoğunlaşan eleştirilere cevap veren Genel Başkan Rıza Güven «burada onların savunmasını yapmıyorum yalnız eleştirilerin daha insaflı yapılması gerekir. Bazı konular yanlış anlaşılmıştır.» diyerek yanlış anlaşılan konularda açıklamalarda bulunmuştur.

kemal sülker

eski yöneticilerimizi akladık

Daha sonra çalışma raporunun, denetleme ve onur kurulu raporlarının aklanmasına geçilmiştir. Gizli oylama ile yapılan aklama da bütün çalışma organlarının çalışmaları aklanmıştır.

Genel kurul çalışmalarının üçüncü gününün sonunda seçimler bölümüne geçilmiştir. Sendikamızın genel başkanlığı için Rıza Güven tek aday gösterilmiş ve Genel Başkanlığa eski Genel Başkanımız Rıza Güven yeniden seçilmiştir. Yürütme kurulu, yönetim kurulu, denetim ve onur kurulları için delege arkadaşlarımızın iki listeye oy verdikleri görülmüştür. Yapılan seçimler sonunda Erol Yalçın, Yunus Kara, Kemal Abay ve Hüseyin Akduman yürütme kurulu üyeliklerine seçilmişlerdir.

Sendikamızın Genel yönetim kurulu yapılan seçimler sonucu şu arkadaşlarımızdan oluşmuştur:

1 - Süreyya Üstün, 2 - Ersan Erçevin, 3 - Sıtkı Candoğan, 4 - Mülayim Güdücü, 5 - Hasan Soysal, 6 - Hüdaverdi Talay, 7 - Seyfettin Anıl, 8 - Fuat Pınarbaşı, 9 - Süleyman Çelebi, 10 - M. Ali Tiryaki, 11 - Meftun Uyulgan, 12 - Mustafa Üzüm, 13 - A. Hamdi Taşçı, 14 - Mehmet Karabulut, 15 - Nurettin Yılmaz, 16 - Asker Köroğlu, 17 - Nazif Beğendi, 18 - Recep Şengün, 19 - Ramis Yapıcı, 20 - Hakkı Özbal, 21 - Özer Kömek, 22 - Yılmaz Bilge

Onur kurulu

Mehmet Çağdaş, Mustafa Gürün, Ömer Karaasian, Hanife Emine Okanlar, Orhan Aslan.

Denetim kurulu

Ali Taner, Sadık Göğen, Mahmut Alkan, Selim Yiğitoğlu, Muzaffer Nayir.

Disk delegelerinin de seçilmesiyle seçimler sonuçlanmıştır.

Böylece üç yıllık bir çalışma dönemini geride bırakan sendikamız, yeni bir çalışma döneminin hazırlıklarına başlamıştır. İlk olarak bir toplantı yapan yürütme kurulumuz aralarında görev bölüşümü yapmışlardır. Yapılan görev bölüşümü sonucu

1. Genel başkan vekilliğine Erol Yalçın (örgütlenme),
2. Genel başkan vekilliğine Hüseyin Akduman (Toplu sözleşme),

Genel sekreterliğe Yunus Kara,
Genel saymanlığa Kemal Abay
getirilmişlerdir.

YÜRÜTME

RIZA GÜVEN

1925 yılında Malatya'nın Pötürge ilçesinde doğdum. İlk okulu bitirdikten sonra İstanbul'da bulunan babamın yanına geldim. Sırasıyla DD Yolları atelyesi, Mensucat Santral, Nuripaşa fabrikalarında çalıştım. 1949 da Yedikule'de kurulu Gabriyel Gavriyeloğlu mensucat fabrikasına girdim. Ustabaşı olarak çalışırken işçiler tarafından işçi mümessiliğine getirileceğim sırada işveren işime son verdi. Seçimleri kazanınca il hakem kurulu kararı ile işe döndürüldüm. 1950 yılında oluşan bu olaydan sonra, işçilerin sendikalaşmalarına öncülük ederek, çalıştım. İşverenle, olanakların elverdiği oranda işçilere haklar sağlamada büyük kavgalar verdiğim için 1951 de yönetime seçildim. 1963 yılına kadar amatör olarak, 1963 Eylülünden bu yana da ücretli sendikacılık yapıyorum. Evli ve üç çocuk babasıyım.

KURULUMUZU TANIYALIM

EROL YALÇIN

1941 yılında Kayseri'de doğdum. İşçi ailesi çocuğuyum. Lise tahsilimi İstanbul'da tamamladım. İstanbul üniversitesi Gazetecilik yüksek okulunu bitirdim. ENBOY-YÜNTAŞ iplik fabrikasında işçi olarak çalıştım. Enboy işçileri ile tam bir dayanışma kurarak teksif zincirini parçalayıp gerçek sendikamıza geçtik. Sırayla işyeri temsilciliği, Bakırköy Şube başkan vekilliği, 3. Genel kuruldan sonra da Genel Sekreterlik görevine getirildim. Son genel kurulda yeniden yürütme kuruluna seçildim. Halen 1. Başkan vekili olarak örgütlenme çalışmalarını yürütüyorum.

HÜSEYİN AKDUMAN

1929 yılında Trabzon'da doğdum. 1943 yılından beri işçilik yapmaktayım. 5 Mayıs 1959 yılında İstanbul Tekstil İşçileri Sendikası Eyüp şubesinde sendikacılığa başladım. O günden bugüne kadar sırasıyla Eyüp şube başkanvekilliği, veznedarlık, genel sekreter yardımcılığı, müfettişlik, Eyüp şube başkanlığı gibi sendikanın muhtelif kademelerinde çalıştım. Ben doğuştan tekstil işçisiyim. Çünkü doğduğum zaman evimizde el dokuması tezgâhı vardı. Son genel kurulda da sendikamızın yürütme kuruluna seçildim. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sınıfıma lâyık olmaya çalışacağım.

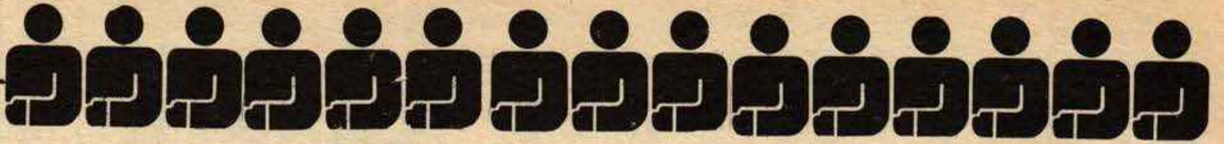
YUNUS KARA

1926 yılında doğdum. 14 yaşında tekstil işçiliğine başladım. 1949 da Malatya Mensucat İşçileri Sendikasında genel sekreterlik yaptım. 1951 de Teksif'in kuruluşunda görev aldım. Yöneticilik yaptım. 1965 de bu gün üyesi bulunduğum sendikamızın kurucuları arasındaydım. Uzun süre yöneticilikle görevlendirildim. Son genel kurulda delege arkadaşlarımın büyük teveccühleri ile yürütme kuruluna seçildim. Halen Sendikamızın Genel Sekreterlik görevini yürütüyorum.

KEMAL ABAY

1933 yılında Sivas Suşehri'nde doğdum. 1951 de İstanbul'a geldim. Bir özel sektörde 14 sene işçilik yaptım. Bu arada Beyoğlu şubesi amatör yöneticiliğinde görev aldım. 1964 de yine Beyoğlu şubesinin başkanlığına başladım. Bu görevimi 28 Nisan 1974 tarihli kongreye kadar sürdürdüm. Bu tarihte yapılan kongrede seçilemediğimden genel merkezde müfettişlik kadrosuna getirildim. Son genel kurulda da delegelerimizin oyları ile yürütme kurumuna seçildim. Aramızdaki görev dağılımında da genel saymanlığa getirildim. Şimdiye kadar yaptığım görevlerde temsil ettiğim işçi sınıfına lâyık olmaya çalıştım. Bundan böyle de sınıfıma lâyık olmaya içtenlikle gayret sarfedeceğim.

SARI ŞEBEKELERİN TEKSTİL DİSK

Tekstil İşçileri Sendikası son genel kurulunda tüm delegelerin alkışları arasında Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu «DİSK»e katılma kararı aldı. Bu mutlu sonuç, işçi sınıfının demokratik haklar elde etme ve genişletme isteğini duyan herkesi sevindirdi. Çünkü DİSK, Tekstil işçilerinin de üye olmasıyla bugüne dek sürdürdüğü haklı ve kararlı kavgayı daha da güçlü şekilde sürdürecektir.

Tekstil işçileri niçin DİSK'e üye oldular? Bu sorunun en kestirme karşılığı şudur:

Tekstil işçileri, uzun yıllardan beri sarı şebekelere ve onun odağı durumundaki Teksif'e karşı kavga vere vere gelişmiş, işçi haklarını daima en önde savunmuş, sarı sendikacılığa karşı başarılı sonuçlar almıştır. DİSK de kuruluşundan bu yana sarı sendikacılığın maskesini al aşağı etmiş, işçilerin ekonomik, sosyal ve kültürel çıkarlarını işçi sınıfının ekonomik, sosyal ve kültürel sorunu olarak ele almış, bütünüyle işçilerin sınıfsal bilinçlerine sahip çıkmalarını istemiş ve bunu eğitimin ilk basamağı olarak kabul etmiştir. Sonra, DİSK, Türkiye'nin tüm sorunlarını ele alırken hep işçi sınıfının devrimci niteliğini ve özlemlerini gözeterek hareket etmiş, soyut bir sendikacılığı değil, içeriği sosyal olan, politik olan bir tutumun temsilcisi olmuştur. Bu nedenle de Türk-İş'in sayılmayacak kadar çok hatalarını ve yanlış tutum ve davranışlarını açıklamış, gerçek sendikacılığı temsil eden biricik konfederasyon olmuştur.

Belleğimizi 1967 lere doğru götürecek olursak Türk-İş'in içine düştüğü batağı ve işçilere yaptığı kötülükleri bir bir hatırlarız.

1 — Türk-İş, Anatüzüğünde yazılı ilkeleri ve genel kurullarında alınan kararları artık uygulama gücünü yitirmiştir.

2 — Sendikalar yasasına göre çıkarılan işkolları yönetmeliğinin hazırlanışında uluslararası normlar kasten bir kenara itilmiş, işkolları işçi örgütlerinin başında bulunanların politik tercihlerine göre ayarlanmış, işçi sınıfının ve de işkolları işçilerinin bütünlüğü çiğnenmiştir.

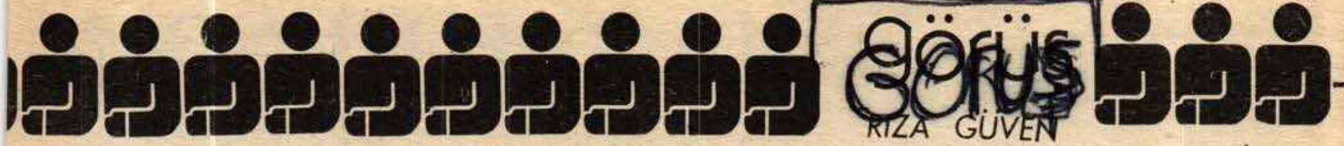
3 — Türk-İş Anatüzüğündeki ilkeleri savsaklamış, üç ay üst üste ödenti ödemeyen örgüt Türk-İş üyeliğinden çıkarılacağı yerde hatır gönül sayılarak bu ilke çiğnenmiş, işçiler arası dayanışma yerine kişiler arasında sürtüşmede yarar görmüş ve kendi üyelerini birbirine düşürmüştür.

4 — Türk-İş hangi sağcı parti iktidara, hangi sosyal demokrat iktidar işbaşına gelmişse hep iktidardan yana olmuş, hiçbir ilkeye bağlı kalmamış ve genellikle sağcı görüşlerin destekleyicisi, solcu sloganların kötüleyicisi durumuna düşmüştür.

5 — Gününe göre hareket eden yöneticikliği daima işçileri aldatarak, kamu oyunu ilerici görülen sloganlarla atlatarak yöneticiliğini işbaşında tutma oyununu oynamış, işçilerin temel sorunları için hiçbir kavga vermeyecek bir yozlaşma dönemine girmiştir.

6 — Türk-İş, toplum gerçeklerine aykırı düşen bir politika izlemiş, böylece «partiler üstü politika» yutturmacasının bayraktarlığını üstlenmiştir; bu Amerikancı görüşü izleyerek yabancı devlet olan Amerika Birleşik Devletlerinin kurduğu AİD örgütünden maaş almıştır.

7 — Türk-İş Amerikan yardımları alarak milli bir kuruluş niteliğini yitirmiş, Amerikan patronlarının çıkarını gözeterek çalışmayı

RIZA GÜVEN

GÖRÜŞ

Rıza Güven

HABERİ OLSUN SAFLARINDADIR...

seçtiği için 65 memurundan 32 sinin ücretini kendi bütçesi ile karşılamış, fakat 33 memurunun maaşlarını Amerikan AİD örgütüne ödetmiştir. Yani Türk-İş, Amerikan parababalarının kucağına ve arabasına oturmuş, onun için de onların düdüğünü öttürmüştür. Türk-İş yöneticiliği Amerika'nın sesi olmuştur.

8 — Türk-İş, Türkiye gerçeklerine göre bir sendikacılık eğitimi yapmayı bırakmış, bu nedenle de yurdumuzda tanınmış bilim adamları Türk-İş seminerlerinde ders vermeyi reddetmişlerdir. Çünkü Türk-İş, Amerikan emperyalizminin çıkarlarına göre eğitim yapmak için Amerikalılardan o tarihte 2 milyon 369 bin 294 lira 83 kuruş para almıştır.

9 — Türk-İş tam bağımsız, kişiliği olan, onurlu bir politika yerine, Amerikan işyerlerinde Türk kanunlarını uygulamayan işverenlere karşı kavga veren Türk işçilerinin haklarını değil, Amerikan işverenlerinin haklarını korumuş ve bir sendikanın Amerikan işverenlerine karşı yaptığı yürüyüşe karşı çıkmıştı.

10 — Türk-İş bütün haklı grevlere karşı çıkmıştır.

11 — Türk-İş, haklı grevde öncülük yapan Paşabahçe işçilerinin işten atılmasını öneren işveren protokolunu imzalamış ve işçilerin yasal haklarının elde edilmesini önlemeye çalışmıştır.

12 — Türk-İş, yasaları, işçiler zararına yorumlamış, petrol boru hattında çalışanların grevine kanunsuz damgasını basmada öncülük etmiştir.

İşte, onurlu ve devrimci Anayasamızdan yana olan Tekstil işçileri, bu durumdaki bir konfederasyona katılmaz, katılamazdı. Fakat, 1961 Anayasamızın ilkelerine sahip çıkan, devrimci kavga veren, demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık için ön safta yer alan DİSK'in ilkelerine, görüşlerine zaten sahip olan Tekstil İşçileri Sendikası, artık işçi sınıfının ortak çıkarlarını ve yurt sorunlarını en gerçekçi açıdan ele alan DİSK içinde bütünleşmiş sendikalar arasında yerini almak durumundaydı. Çünkü özde ve genelde DİSK'le paralellik içinde olan tekstil artık pek çok işçi ve yurt sorunlarını topluca, aynı doğrultudaki sendikalarla birlikte DİSK içinde ele almak gerektiğini saptamıştır.

DİSK, işkollarını 16 bölümde değerlendirerek sendikacılığı güçlendirme ve işçi haklarını daha üstün düzeyde elde edebilme kavgasını vermektedir. Sendikacılığı Amerikancı Türk-İş'in tekeline aldırmak ve özgür sendikacılığı sona erdirmek için girişilen AP-Türk-İş işbirliğinin ürünü olan 1317 sayılı yasaya karşı en etkin kavgayı veren, ve o zaman Bağımsız Sendikalar Konseyi olarak yürekten desteklediğimiz kavgasında DİSK tüm Anayasal kuruluşların ve Anayasadan yana olanların desteğini kazanmıştı.

İşte, böyle onurlu girişimlerin öncüsü olan DİSK'e katılmamız, uzun yıllardan beri birlikte savunduğumuz ilkeleri aynı çatı altında savunmak ve devrimci sendikacılığı güçlendirmek için atılmış bir adımdır.

İşçi sınıfının çıkarlarını savunan, sömürü düzenine karşı çıkan, ne ezen, ne ezilen hakça bir düzenden yana olan ve ağırlığını bu ilkeyi savunanların cephesinde duyuran DİSK, artık bizim de içinde bulunduğumuz Türkiye'nin biricik işçi konfederasyonudur. Sarı şebekelerin sığınağı olanlara son sözümüz söylenmiştir: Tekstil işçileri, DİSK'in saflarındadır, haberiniz olsun!

ÇALIŞMA RAPORUNDAN

sunuş bölümü

Çalışma raporunun «SUNUŞ» bölümünde «Ülkemizin içinde bulunduğu siyasal bunalımlar sosyo-ekonomik yapının zorunlu sonucu olarak doğan ekonomik çalkantılarla derinleşirken, toplumumuzun giderek gelişen demokratik-politik bilinci yarının aydınlık Türkiye'sini müjdeliyor.

Raporumuzda, sendikal çalışmalarımızın yanı sıra yurt ve dünya sorunlarına büyük yer verişimizi belki yadırgayanlar olacaktır. Bu, nedenlerini açıklıyacağımız yüzeysel tepkiye karşı, savunumuz, sendikaların «demokratik baskı unsuru» olma niteliğinden gelmektedir.

Genel kurul toplantısına sunulan bu rapor, özel olarak Tekstil İşçileri Sendikasının ve genel olarak da toplumların gelişme koşullarını belirleyen üretim ilişkileri ile üretim güçleri arasındaki tarihi çatışmanın zorunlu ve taraflı bir sonucu olan sendikal mücadelenin bir belgesidir.

Üretim biçiminin belirlediği, üretim ilişkilerinin sonucu olduğunu söylediğimiz sendikal mücadelemizin sorunlarını da bu yapının dışında çözümleyemeyiz. Türk toplumunun küçük bir bölümü olan tekstil işçilerinin sorunları dünya ve yurt sorunlarından ayrı düşünülemez. Tersi ayrı bir dünya ve ayrı bir yurtta sadece tekstil işçilerinin yaşadığı bir dünya söz konusu olur.

Sorunlarımız ülkemizin sorunlarından ayrı düşünülmediği ve çözümlenemediğine göre ülkemizin genel sosyo-ekonomik politikasında etkin olmak kaçınılmaz bir görev olarak karşımıza çıkmaktadır.

İşte bu gerçek zorunluluğun sonucudur ki, raporumuzda dünyanın ve ülkemizin sorunlarına eğildik. Çözümler önerdik, çıkarlarını savunmak durumunda olduğumuz kitlenin eğilim ve isteklerini dile getirdik.»

«SUNUŞ» bölümünün sonunda ise;

«Sömürünün sona ermesi için yürürlükteki yasaların emekçi halk yararına değiştirilmesi gerekmektedir. Bu değişiklikler de yasama organlarından geçtiğine göre işçi sınıfının ve onların ekonomik örgütleri olan sendikaların politikaya katılması kaçınılmaz bir zorunluluktur. Bunun tersini düşünenler yasa koyucu da olsalar onlarla savaşmalıyız. Raporumuzun bu ilkelerin ışığında eleştirilmesi gerektiğini belirtmek için bu girişi yapıyoruz.

Bu ilkelerin gerçekleşmesine dönük çabalar, eleştiriler ve kararlarla dolu başarılı bir genel kurul dileğiyle saygılar sunarız.» denilerek dünya ekonomisinin genel tahlili ile çalışma raporuna başlanmaktadır.

dünya üzerine

«İçinde yaşadığımız yıllar dünya ekonomisinin önemli değişmeler geçirdiği önemli dar boğazlar içinde olduğu, dönemler olarak tarih içinde yerini alacaktır. Bir yandan ekonomik büyüme büyük birimlere ulaşmakta diğer yandan 1930 yıllarının önemli krizinin benzerliğini taşıyan daralmalar söz konusu edilebilmektedir. Bizim de içinde yer aldığımız kapitalist ekonomiler büyük bir istikrarsızlığın, plansızlığın içinde bulunmakta, hiç beklenmedik anda ülkelerden ülkelere esen ekonomik krizler kendini gösterebilmektedir. Enflasyon ve onun ikiz kardeşi pahalılık hükümetleri yerle bir etmekte, binlerce, onbinlerce insanı sokaklara çıkarmakta, özlenen düzenleri düzensizlik durumuna getirebilmektedir. Ülkemiz ekonomisi de önemli bağlılıkları bulunan batı ekonomisinin, özellikle ortakpazar ülkelerinin büyük etkisinde kalmaktadır. Bir yandan önemli görülebilecek bir büyüme ve gelişme hızına ulaştığı sanılırken bir yandan

ulusal sorunlar

büyük dengesizlikler içinde yüzmektedir. Planda öngörülen bir çok konu gerektiği şekilde sonuçlanmamakta, özellikle emekleriyle geçinen büyük halk kitleleri her geçen gün biraz daha zorlaşan hayat koşulları ile yüzyüze kalmaktadırlar.»

«İkinci dünya savaşından 1970 yılına kadar geçen dönemde birçok önemli girişim olmasına rağmen, ana yapıda büyük değişimler görülmemiştir. Ancak 1970 yılından bu yana kapitalist ekonominin bünyesinin etkileyici, sarsıcı, bir başka deyişle «dar boğazlar döneminin» başlangıcı olacak birçok önemli oluşum meydana gelmiştir.

Amerikan sanayii özellikle savaş sanayii dışındaki alanlarda rekabet gücünde büyük gerilemeler kaydetmiştir. Buna bağlı olarak dış ödemeler dengesi bozulmuş, dolar her geçen gün değer kaybetmiş, iki kez devalüe edilme (değer düşürme) zorunda kalınmıştır.

1970'lere kadar yalnız geri bıraktırılmış ülkelerin sorunu olan enflasyon 1972 yılı ortalarından bu yana bütün kapitalist dünyanın ortak sorunu olmuştur. Birçok gelişmiş ülkeler görülmedik enflasyon hızları ile karşılaşmıştır. Bu, bu ülkelerle ilişkileri bulunan gelişmiş ülkeleri de geri bıraktırılmışlar kadar önemli ölçülerde etkilemeye başlamıştır.»

«1974 yılı gelişmiş ve geri bıraktırılmış ülkeler açısından petrol bunalımı ve enflasyon çok zor geçmeye aday bir döneme girildiğinin bütün açık özelliklerini taşıyan bir yıl olarak başlamıştır. Bütün ülkeler son üç yıldır süregelen hızlı enflasyon ve enerji bunalımının yol açtığı durgunlukları dengelemek amacını gütmüşlerdir. Bu güç dengenin kurulmasında ülke içi sorunlar kadar, uluslararası politikada da bütün ulusları yönetenlerce göz önünde tutulmaya başlanmıştır. Durgunluğun ve enflasyonun ulus içinde ve uluslararası planda en düşük seviyede tutulması her an düşünülen bir sorun olmuştur.»

«Doğaldır ki, dünyanın önemli dar boğazlardan geçtiği 1972 Ekiminden bu yana ülkemiz ekonomisi de önemli dar boğazlar içine itilmiştir. Aslında büyük aksaklıkları uzun süredir sürdürmekte olan Türk ekonomisinin bu son olaylardan etkilenmesi, bozukluklar zincirine yeni halkalar eklenmesi anlamına gelir sadece.»

«Tahminlere göre bugünlerde ülkemiz nüfusu 39 milyon 522 bin kişiye ulaşmıştır, ve yıl sonunda millî gelir oranında % 8.8 lik bir artış kaydedebilecektir. Bu da bir anlamda hızlı bir büyümenin göstergesidir denilebilir.

Millî gelirin yapısındaki en önemli değişme, tarım sektörünün hızla büyüdüğü son yılda tarım ve sanayi sektörlerinin millî gelir içersindeki paylarının eşitlenmiş olmasıdır. Bu gelişme millî gelirin artışı içindeki paylar oranından alındığında sanayi sektörünün tarım sektörünü aştığını görürüz. Bu durumun kolay anlatımı ise, ekonomimizin «tarımsal» temelden kurtulmanın dönüm noktasında olduğunun en önemli göstergesidir. Sanayi sektörünün tarıma göre daha istikrarlı ve daha hızlı büyüme olanaklarına sahip olduğu gözönüne alınırsa, bundan böyle, millî gelirdeki en büyük paya sahip sektörün sanayi sektörü olduğu kesinlik kazanır. Millî gelirdeki payına paralel olarak sanayi sektörünün bundan böyle gerek istihdam olanakları açısından, gerekse döviz gelirleri açısından önemi artacaktır. Doğaldır ki, sanayinin önemi oranında işçilerin önemi de değişecek, her geçen gün çeşitlenen sorunları toplumu her geçen gün daha da etkiliyecektir.»

Çalışma raporundan Dünya ve Türkiye ekonomisine getirilen tahlillerin yanında Sendikamızın örgütlenme durumu da açıklanmaktadır. Sendikamızın örgütlenme durumu ile ilgili çalışma raporundaki bölümü de gelecek sayımızda sizlere sunacağız.

YÖNETİM KURU

ASKER KÖROĞLU

NAZİF BEĞENDİ

SÜREYYA ÜSTÜN

RECEP ŞENGÜN

ERSAN

HASAN SOYSAL

HÜDAVERDİ TALAY

SEYFETTİN ANIL

FUAT P

MEFTUN UYULGAN

MUSTAFA ÜZÜM

AHMET HAMDİ TAŞÇI

ÖZER

...UNA SEÇTİKLERİMİZ

...ÇEVİK

SITKI CANDOĞAN

MÜLAYİM GÜDÜCÜ

RAMİS YAPICI

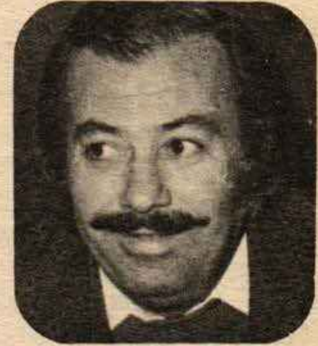
...RBAŞI

SÜLEYMAN ÇELEBİ

MEHMET ALİ TİRYAKİ

HAKKI ÖZBAL

...ÖMEK

MEHMET KARABULUT

YILMAZ BİLGE

NURETTİN YILDIZ

DEVRİMLER YÜZYILININ SON ÇEYREĞİ

ÇALKALANAN EMPERYALİZMİN

1974 yılında dünyamız gerek ekonomik ve gerekse buna bağlı olarak siyasal yapıda en hareketli yıllarından birini yaşadı. 1974 bir yandan da önemli siyasal sorunların çözümlendiği veya artan bir ölçüde önemini koruduğu yıl oldu.

EKONOMİK DURUM

Bizim gibi geri bıraktırılmış ülkelere bir «cennet» olarak sunulan batılı kapitalist dünya gittikçe derinleşen bir ekonomik buhranın içinde. Batılı sistemin savunucuları bile son yılın 1929-1930 yıllarından sonra sistemin en önemli bir buhranını yaşadığını söylemek zorunda kalıyorlar. Bu durumu tespit etmekle beraber bunun sistemin yani kapitalizmin bir durumu olduğunu saklamak ve bu duruma sebep olarak, petrol üreten ülkelerin petrol fiyatlarını arttırmalarını yani enerji krizinin sebep olduğunu söylüyorlar. Fakat şunu bilmeliyiz ki, her nekadar petrol ile ilgili durumun bir tesiri olmuşsa da, bu,buhranın doğması yönünde değil ancak derinleşmesi yönünde etkilemiştir. Çünkü ekonomik durumun gerçek sebebi parababalarının sistemi kapitalizmin «kâr daha fazla kâr» formülü ile işlemesidir. Üretimin planlı ve ihtiyaca yönelik değil de, plansız ve kâr meselesine yönelik oluşundandır. Yani üretimdeki anarşidendir. İşte parababalarının saklamak istedikleri de budur. Bugünkü buhran ekonomik durgunluk, yatırımsızlık ve pahalılıkla beraber gelişiyor. Ve ekonomik durgunluk, yatırımsızlık bir ölçüde işsizliğin sebepleridir. Bir yandan iş bulunamıyor diğer yandan da küçük üreticiler gittikçe daha yoksullaşarak işsizler ordusuna katılıyorlar. Eldekilere iş bulunamazken yeni işsizlerin ortaya çıkması önlenmiyor zaten önlenemez de. Fabrikalar ellerindeki işçi sayılarını daima azaltıyorlar. Her geçen gün işten atılanlar çoğalıyor.

Belli işkollarında özellikle otomobil işkolunda işten atılanların sayısı onbinleri buldu. Sermayenin ana yurtları gelişme dönemlerinde ihtiyaç duydukları ve ülkelerine getirdikleri yabancı işçileri artık işlerden çıkarma ve yurtlarına göndermeyi planlıyorlar.

Fakat bir durum var. Bugün sermaye tekelci dönemini yaşadığı için yani belli işkolunda az sayıda fakat o işkolu üretiminin çoğunu üstlenen şirketler tarafından üretim yapıldığı için fiatlar konusunda söz sahibi o şirketleri sahip az sayıda, fakat en kodaman en kalın enseli, parababalarıdır.

Yani bugün zenginin daha zengin fakat fakirin daha da fakir olma sürecinin hızlandığı günleri yaşamaktadır kapitalist sistem.

Enflasyonist gidişin önü alınamamaktadır. Yapılan bütün para ayarlamalarının altında açıkça paraların değeri düşürülmektedir. Bütçeler açık vermektedir. İngiltere, İtalya gibi ülkeler ancak diğer ülkelerden borçlarla ayakta durabilmektedirler. Dolar her geçen gün değer kaybetmektedir. Batılı ülkeler arasında çıkar çatışmaları artmakta, çelişkiler derinleşmektedir.

SİYASİ DURUM

Bu ekonomik duruma bağlı olarak, son yılların en hareketli politik değişmeleri gözlenmektedir batılı kapitalist sistemde. İşte A.B.D. de «watergate skandalı» maskesi altında başkanın düşürülmesi, İngiltere'de mevcut iktidarın sorunları çözümlüyemediği gerekçesi ile yapılan erken seçimler ve iktidar değişikliği. Ancak yeni hükümeti kuran partinin de sorunlar karşısında çözümler bulamaması. İşte İtalya günlerdir süren siyasi buhranlar ve hâlâ hükümet kurulamaması. En sessiz ülkeler olarak gösterilmeye çalışılan İskandinav ülkelerinin durumları, erken seçimler ve sorunları çözemeyen hükümetler. Yani bir anlamda artık parababalarının sistemlerinde parababaları yönetemez hale gelmektedir kitleleri.

İşçi sınıfı ve emekçi halkın mevcut gidişe karşı ekonomik - demokratik ve siyasi mücadeleleri gittikçe gelişiyor. Gazeteleri, burjuva basınını bile izlediğimizde görürüz ki her gün bir grev, genel grev, protestolar, dayanışma grevleri, köylülerin demokratik hareketleri ile bütün kitleler sistemin rahatsızlıklarını protesto ediyorlar.

İşçi sınıfı partileri artık iktidarların eşiklerindeler. Fransa'daki başkanlık seçiminde sonuç ortada, İtalya'da işçi sınıfı partisi dışında hükümet kurulamıyor.

1974 yılı batılı kapitalist sistemi bu halde idi. Ancak ra-

BİTMEZ TÜKENMEZ BUNALIMLARLA SONU OLACAKTIR

hatsızlık sistemin meselesi olduğu için bu sorunlara 1975 yılında etkili tedbirler bulunamıyacağı da ortada. Siyasi durumların sebebi ekonomik sorunlarda ise etkili tedbirlerin ancak ekonomik sorunların üstüne gidilerek çözümlenebilir.

PETROL MESELESİ

1974 yılı bir anlamda isminden en çok bahsedilen sorunlardan biri de petrol meselesidir. 1973 Arap-İsrail savaşından sonra petrol üreten ülkeler ellerindeki petrolleri bir silâh olarak batılı kapitalist ülkelere yönelttiler. Bugüne kadar şirketleri ve anlaşmaları ile petrol üreten ülkeleri sömüren sermayenin anayurtları bu durum karşısında önemli krizlere, enerji krizlerine uğradılar. Sessizce sömürülerine devam eden sermayenin anayurtları, artık petrol üreten ülkelere biraz daha değişik gözle bakmaya, yeni tezgâhlarla «tavlamaya» bazen de tehdit'e kadar vardırdılar işi.

Petrolün bir silâh olarak kullanılması enerji krizlerine sebep olurken, bu yolla petrol üreten ülkelerin parababaları korkunç kârlar elde ettiler. Evet, sadece parababaları. Sanılmasın ki bu durum milyonlarca dolar fazla para oradaki emekçi halkların hayatlarında önemli değişiklikler yarattı. Bu işten sadece kâr eden o ülkelerin burjuvaları oldu. Emekçi halk için gene yoksulluk, gene sefalet, gene açlık devam ediyor.

Şimdi emperyalist mihraklar yeni oyunların peşindeler. Petrol üreten ülkelerin ellerine geçen paraların nasıl kullanılacağı meselesi var. Bu milyonlarca doları kendi ülkelerine transfer etmek, kendi bankalarına yatırtmak için planlar kuruyorlar. Avrupa yatırım bankası, uluslararası para fonu ve dünya bankası gibi sermayenin uluslararası hizmetindeki örgütler bu işin peşindeler. İran, Sudi Arabistan vs. arasındaki sermayenin anayurtları arasındaki gidip gelmelerin sebebi budur.

FİLİSTİN DEVLETİ KURULACAK

1974 yılının önemli olaylarından birisi de Birleşmiş Milletler örgütünde Filistin devletinin resmi temsilcisi olarak, Filistin Kurtuluş Örgütü Yaser Arafat'ın konuşturulması idi.

Yıllardır Amerikan Emperyalizmine ve onun maşası İsrail'e karşı mücadele eden Filistin'liler, Amerika ve İsrail'in bütün karşı koymalarına rağmen bu hakkı söke söke aldılar.

Filistin Kurtuluş Örgütü lideri YaserArafat'ın önce Arap ülkeleri daha sonra da Birleşmiş Milletlerde resmen konuşması üzerine İsrail saldırılarını arttırmıştır. Böyle bir şeyi önlemek gayesini güden bu saldırılar Filistin halkının mücadelesi ile tesirsiz hale gelecek ve İsrail işgal etmiş bulunduğu Filistin topraklarından çekilmek zorunda kalacaktır.

FAŞİST DİKTALAR YIKILIYOR

Yıllardır faşizmin kör karanlık zindanında yaşayan Portekiz 1974 yılında Portekiz halkının yıllarca süren mücadelesi sonucunda tarihin çöplüğüne atıldı. Evet yıllardır süren faşizm yerini, örgütlü mücadelesi sonucu ayakta kalabilmiş işçi sınıfı partisinin de ortak olduğu bir hükümete bırakmıştır.

1967 faşist darbesinden sonra Yunanistan'daki faşist cunta yönetimi de yerini demokratik ortama terk etmek zorunda kalmıştır.

İspanya'da da kitlelerin kararlı mücadelesi sonucu faşist Franco yönetimi bazı tavizler vermek zorunda kalmıştır.

Şili'de Allende yönetimini değiştiren, kanlı faşist diktanın ülkeyi gittikçe batağa sürüklemekte olduğunu bugün burjuva basını bile açıklamaktadır. Allende'nin devletleştirdiği fabrika ve büyük tekelleri ilk iş olarak eski patronlarına devreden Pinochet yönetimi, kısa bir zamanda ülkeyi pahalılığın %200 arttığı bir hale getirmiştir. Allende yönetimine karşı olan siyasi partiler bile bu gidişin ülkeyi felâkete götürdüğünü belirtmektedirler.

Ve bütün dünyada faşizm başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkın kararlı mücadelesi sonucu geriletilmekte, böyle hevesler ya doğmadan boğulmakta yada kısa sürede inine tıkılmaktadır. Çünkü faşizm sadece sermayenin isteğine bağlı olan bir şey değil, işçi sınıfı ve emekçi halkın mücadelesine de bağlıdır.

sağ sol çatışması yok faşit saldırısı var

Ülkemizde ve bütün emperyalist sistem içinde baş gösteren ekonomik bunalım, sömürülen kitlelerin gelişen demokratik mücadelesiyle amansız sosyal çalkantıların ve geleceğin mutlu dünyasının yaklaşmakta olduğunu muştuluyor.

Hakim sınıflar, sömürülerinin kaçınılmaz sonucu olan bu çağdaş patlamaya karşı, sömürü düzenini devam ettirebilmek için faşizan tedbirlere başvuruyorlar. Sömürülerinden fedakârlık yerine, halkın haklı ekonomik-demokratik mücadelesini faşizan tedbirlerle susturmaya kalkıyorlar. Ama çağımızın gelişen, değişen yapısını bilmiyor, bilmek istemiyorlar. Artık delilerin ardından gidecek kitleler yok. Faşizmin çağdaş örnekleri geride bıraktığı 36 milyon ölüyle hiç unutulmuyor. Kitleler değişen sosyal tercihleri ile faşizm yerine insanca ve kardeşce bir dünyanın yolunda tavır alıyorlar. Bu gerçek hakim sınıflara yaklaşmakta oldukları acı sonu gösterirken onları iyiden iyiye kudurtuyor. Hitler'ler, Musolini'ler, Franko'lar yaratmak istiyorlar. Anarşizmi, terörü örgütleyerek sonlarını uzatmak istiyorlar. Kurulan milliyetçi cepheler bu yüzdendir. Totaliter kafasıyla Hitler'e rahmet okutan ve onu Tanrı yaparak ardına takılan emperyalist kültürle beyinleri yıkanmış, bir avuç genç, hakim sınıfların kanlı oyunlarında katalizör görevi yapıyorlar. Sınıf çelişkisini saptırmak, emperyalist genel politikası olan ve yıllardır dünya halklarını sömürmede kullandığı, halkı birbirine kırdırtma taktiğinin kurbanı olan bir avuç beyinleri ile mideleri yer değiştirmiş zavallı, ortaçağ ideolojilerinin peşinde kan kusuyorlar.

Şahin Aydın, gençtir, yurtseverdir. Emperyalist niyetleri bilmekte ve halkı için mücadele etmektedir. Öyleyse ölmelidir. Ve öldürülüyor. İşçi Hüseyin Örek CHP lidir, gençtir. Halkının yanında sermayenin sömürü düzenine karşı insanca, hakca bir düzeni savunmaktadır. Öyleyse ölmelidir. Ve bu bir avuç gözü dönmüş faşist, devrimci işçi kardeşimizi katlediyor.

Kerim Yaman, yiğittir. Anadolu yoksul halkının umudu, geleceğidir. Satmamıştır kendini. Ve pusuya düşürülerek öldürülmelidir.

Ama onların cenazeleri ardından, pusu kuran şaşkınları daha da şaşkına çeviren bir olay gelişiyor. Onbinlerce yurtsever, işçi, aydın, genç yürüyor. Faşizmin iğrençliğine lânet okuyor. Kurtuluşu bekleyen milyonlara güç - moral veriyor. İstanbul çalkanıyor. İstanbul ayaklanıyor. Akhisar tarihinin en kalabalık topluluğunu görüyor. Kerim Yaman kardeşin cenaze töreninde.

Yurtsever - devrimci gençlik saldırmıyor. Savunuyor kendini, kavga çıkarmıyor, engellemeye çalışıyor kavgayı. Ve burjuva basın yalan söylüyor. Kanlı cinayetleri sağ-sol çatışması diye ilân ediyor. Yalan.

Bakın görün, açın gözlerinizi sağ-sol çatışması yok. Faşist saldırısı var.

amerika yeni tezgah peşinde

Amerikan yardımı, onursuz-kişiliksiz bağımlı bir dış politika sürdürdüğümüz ölçüde devam edebilir...

Son günlerde bir yaygaradır kopuyor sermaye çevrelerinde. Eyvah mahvolduk. Battık. Kesildi, kesiliyor. Nedir bu olayın gerçek yüzü?

Amerikan yardımı adıyla, ilk bakışta bir sadaka, bir iyiniyet görünümü uyandıran bu olayın gerçek yüzü, aslında emperyalist sistemin ekonomik-politik ve askeri yönden kendine bağımlı kıldığı ülkeleri denetleme, onların mali sermayesini ve bu etkinlikle de gelişimini kontrol edebilme politikasıdır.

Bu politika sonucu emperyalizm girdiği yoksul ülkelerdeki en gerici kadroları işbaşına getirir onları kendi denetiminde yönlendirir. Ülkenin gelişimini kontrol altına alır. Onu kendi emperyalist sömürüsünün koruyucu gücü olarak kullanır. Gereğinde bu egemenliğinin olanakları ile ülke politikasına ters düşen uygulamalar yaptırır. Burada görülmektedir ki yardım adıyla ortaya çıkan gerçek, bir bağımlılık, politikasıdır. Yönetimi ele geçirme politikasıdır.

Şimdi yardımın kesilmesi konusundaki nedenlere bir göz atalım. Neden kesiliyor yardım? Bugün Amerika ülkemizde kurduğu üsleri, mali yatırımları, ülke yönetimine getirdiği kendinden yana yerli yöneticileri ile tam bir hakimiyet içindedir. Ülkemizde gelişmekte olduğu söylenen sanayi, onun çarpıtılmış montaj sanayisidir. Ancak bu gelişimin içinde bile var olan çıkar farklılıkları, ve ülkemizde halkın giderek değişen politik bilinci, tercihleri, bu Amerikan politikasını işlemez hale getirmektedir. Kıbrıs konusunda alınan karar, son zamanlarda CHP yönetiminin ulusal bağımsızlıkçı tavırları, Amerika'yı Türkiye üzerinde düşünmeye yöneltmiştir. Burada haşhaş, Türkiye burjuvazisinin Avrupa'ya yönelen tercihleri, dünya politikası üzerinde değişen denge koşulları, ve emperyalist ülkelerin derinleşen buhran nedeniyle almak zorunda kaldıkları yeni tedbirlerin önemli etkileri vardır. Son olarak Vladivostok-da yapılan Sovyet-Amerikan zirve görüşmeleri ve dünya barışının sağlanması konusunda, çelişkileri yumuşatma süreci adıyla imzalanan yeni anlaşmaları da göz önünde bulundurmak gerekir. Ayrıca Amerika'nın Ortadoğuda emperyalist çıkarların savunulması konusunda aldığı yeni kararlar, İran ve İsrail'de yatırımlarını büyütmesi, Türkiye'nin Libya ile yakınlaşması ve Ortadoğu'da yeni bir dengenin kurulması çalışmalarını da gözden kaçırmamak gerektiği inancındayız.

Yeri gelmişken hemen belirtelim, biz bazı çevrelerin iddia ettikleri gibi Amerika'nın Türkiye'yi gözden çıkardığı inancında değiliz. Amerika'nın son tavrı bir tehdit niteliği de taşımaktadır. Yardımın kesilmesi henüz kesinleşmiş değildir. Burada olsa olsa Amerika'nın Türkiye üzerindeki politikasında bazı değişiklikler yapmak yolunu seçtiği sonucunu çıkarmak mümkündür.

Şüphesiz ki Amerika'yı Türkiye üzerindeki politikasını değiştirmek zorunda bırakan bazı değişimleri inkâr edemeyiz. Bugün henüz çok taze olan bu konuda bilgilerimizin sınırlı olması nedeniyle iddialı olamayacağız.

Ancak İran - İsrail - Suudi Arabistan arasında gelişen ittifaka karşı, İrak-Libya ve Türkiye'nin yakınlaşması sonucu amaçlanan dengede, Türkiye'nin üçüncü dünya ülkeleri yanında yer almasının Amerika'yı düşündürdüğünü iddia edebiliriz.

Bir başka yanıyla da Amerikan senatosu ile emperyalizmin dünya politikasını yürüten CİA arasında bir çelişkinin var olduğu sonucunu çıkarmak mümkündür. Sözümüzün burasında daha kesin bir yorumu, zamana bırakacağız.

Ulusal politikamızı gözden geçirmeliyiz

Yıllardan beri Ülkemizin aydınları, gençleri bizi Amerika'ya bağlı kılan bu politikaya karşı direnmiş, ikili anlaşmaların feshedilmesini, Nato'dan ayrılmamız gerektiğini savunmuşlardır. Bu yüzden insanlarımız ölmüş, baskı görmüştür. Şimdi bu somut olayla her şey daha iyi kavranmaktadır.

Bizi kurtuluşa götüren tek yol, bağımsızlığımıza gölge düşüren bizi Amerikan yardımlarına muhtaç bırakan politikaya karşı savaşmak, bu politikaya son vermektir. Bu nedenle haykırıyoruz: NATO ve İkili anlaşmalara hayır, her türlü bağımlılık politikasına son...

TRT'Yİ SONUNA DEK

Son günlerde özellikle sözde «milliyetçi cephe» çevrelerinden kaynaklanan bütün devrimci güçleri hedef alan ve silâhtan, yalana dek bütün aşağılık saldırı biçimlerini kapsayan bir kampanya sürdürülüyor.

Köşebaşlarında vurulan gençler, haklarında sayısız iftiralar düzülen demokratik örgütler, siyasal sol partiler, devrimci sendikalar, yurtsever aydınlar, sanatçılar.

Bütün bu yalan, iftira ve katliam kampanyasının başı, demokrasiyi katletmeyi, yeniden faşizan yönetimler getirmeyi amaçlayan ve demokrasinin katlinden, faşizan yönetimlerden çıkarı olan sermaye partileridir. Onların gerçekleştirmeye çalıştıkları milliyetçi cephedir.

Milliyetçi cephenin özünde ne olduğu günlerdir anlatılıp duruyor. Biz bu yazımızda bu konuya değinmiyeceğiz. Bu yazımızda saldırıların sadece bir yanı olan TRT'yi ve onun genel müdürüne hedef alan saldırıyı incelemeye çalışacağız.

DÜN ELEŞTİRDİK, BUGÜN SAVUNACAĞIZ

Bütün arkadaşlarımız hatırlayacaktır. Bundan birkaç ay önce dergimizde TRT HALKIMIZI UYUTUYOR başlıklı bir yazı yayınlanmıştır. Bu yazıda TRT'nin halkın sorunlarına eğilmediği, dünyada ve ülkemizde sayısız direnişler sürerken insanlar açlığın, işsizliğin, hayat pahalılığının dayanılmaz baskısı altında ezilirken, TRT'nin uzun spor programları, eğlence programları ile bu temel sorunları görmezlikten geldiği ileri sürülmüştü...

Aradan aylar geçti ve bugün biz TRT'yi savunmak durumundayız. TRT'nin o günden bugüne değişen bir yapısal farklılığı mı oldu ki? Hayır. TRT değişti elbette değişecekti de. Ama bu değişiklik onun niteliğinde meydana gelen bir değişim değildi. Teknik olanaklarıydı değişen, pratiğiydi değişen. Öyleyse neden dün eleştirdiğimiz TRT'yi bugün savunuyoruz?

KARŞI DEVRİMİN SALDIRI HEDEFLERİ ARASINDA NEDEN TRT DE VAR

Gerçek, anti-faşisttir. Halktan yanadır, gerçek. Sınıflı toplumlarda yönetenler gerçekleri gizleyerek sömürülerini sürdürürler. Gerçekler geniş halk yığınlarına ulaştığı andan itibaren toplumun sömürülen sınıf ve tabakaları gerçekleri öğrenmeye başlar. Böylece sömürüyü devam ettirmek güçleşir. Halkın politik tercihleri değişmeye başlar. Yıllardır gerçekleri gizliyerek ardlarına taktıkları kitleler artık onlar için oy deposu olmaktan çıkar, kendi çıkarlarının gerektirdiği sınıfsal örgütlenmelere girerler. Sermayedar sömürücü sınıfların, gerçekleri gizliyerek sürdürdükleri düzenin geleceği tehlikeye düşer.

İşte bu nedenle sermayedar sınıflar gerçeklerin gizlenmesini, halktan saklanmasını isterler. İsterler ki kitleler bilinçsiz kalsınlar, dostu düşmanı tanımasınlar, onlar için emekçi halk oy deposu olmaya devam etsin. Ve işte

taban
Erol YALÇIN

SAVUNACAĞIZ

bu nedenle de gerçeğe karşı savaşırlar. Gerçekleri savunanları tehdit ederler, susmazsa zindanlara atarlar. Çünkü onlar için önemli olan gerçeklerden yana olan güçlerin her ne pahasına olursa olsun susturulmasıdır.

Bugün TRT demokrasi anlayışı içinde tarafsız yayın yapmaktadır. Egemen güçler, tekelci sermaye TRT kendine çalışsın istemektedir. TRT'ye yöneltilen saldırının temel nedeni budur. TRT bugün tekelci sermayenin savunusunu, propagandasını yapmıyor. Kısmen de olsa ülke sorunlarına eğiliyor. Açlıktan, emperyalist savaşın haksızlığından söz ediyor. Gerçi büyük sermayenin reklâmlarıyla beynimizi yıkıyor ama, bu kadarı bile yetmiyor onlara. Onlar istiyorlar ki, TRT açlıktan, işçi hareketlerinden, direnişlerden, çağımızın haklı kurtuluş savaşlarından söz etmesin. İtalya'dan müzik programı ile beyin yıkasın, emperyalist kültürle beyin şartlasın, gerçekleri saptırsın, halkın dostunu, düşmanını tanımasına olanak vermesin. Karşı devrimci filimleri göstersin. Kısaca kendilerinden yani sermayeden yana olsun. İşte TRT'ye ve onun genel müdürüne yöneltilen saldırıların ardında bu gerçek vardır.

Bizlerse TRT daha devrimci bir yapıya kavuşsun diyoruz. Halkın malı olsun, halkın yönetiminde olsun, diyoruz. Halkın, ezilen, sömürülen kitlelerin yanında olsun diyoruz. İşsizlikten, pahalılıktan, yokluktan söz etsin bütün bunlara sebep olanları teşhir etsin diyoruz. Halkın demokratik ve anayasal mücadelesine katılsın diyoruz.

TELGRAF

Sayın
Fahri Korutürk
Cumhurbaşkanı
ANKARA

TRT Genel Müdürü İsmail Cem'in atanmasıyla ilgili kararnamenin TBMM Meclisi Plan Komisyonunca anayasaya aykırı olarak reddedilmesine tekstil işçileri kesin olarak karşıdırlar. Adı geçen komisyonun AP, CGP, DP li üyeleri ile sözde bağımsız milletvekillerinin TRT'den ve onuncu Genel Müdüründen niçin korktuklarını işçi sınıfımız çok iyi bilmektedir.

Tekstil İşçileri Sendikası 4. ncü Genel Kurul delegelerinin TRT ve Genel Müdür İsmail Cem'i halktan yana gerçekçi çabaları sürdürdüklri sürece destekleme kararında olduklarını bildirir saygılar sunarız.

Tekstil Sendikası
4. ncü Genel Kurul
Başkanlık Kurulu

DİSK GENEL KURULU 21 MAYIS 1975'E ERTELENDİ

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfedarasyonu (DİSK) in 9-12 Şubat tarihleri arasında yapılması gereken genel kurulu, DİSK'e katılan ve katılacak olan sendikaların çalışmalarını tamamlamaları için 21 Mayıs 1975 tarihine ertelenmiştir.

DİSK'E KATILAN SENDİKALAR ÇOĞALIYOR

SON OLARAK SENDİKAMIZIN DIŞINDA PETKİM-İŞ VE İLERİCİ YAPI-İŞ SENDİKALARININ DA DİSK'E KATILDIKLARI AÇIKLANDI.

sendikamızdan haberler

ÖĞRETMEN ÇORAPLARI

Bu işyerimizde 3. dönem toplu iş sözleşmesi imzalanmıştır. Genel Merkez ve şube yetkililerimiz, hakem kurulundan çıkan ve müzakereler sonucu düzenlenen sözleşmeyi işyerindeki üyelerimize açıklamışlardır. İmzalanan sözleşme gereği alınan haklar şöyledir:

* iki yıl için 30 lira 50 kuruş ücret zammı, ayda 25 lira çocuk parası, yılda iki maaş ikramiye, 300 lira aile yardımı.

HALİL BAYDĞLU

Mahmutpaşa şubemizin örgütlediği bu işyerimizde ilk kez imzalanan toplu sözleşme görüşmeleri oldukça çetin geçmiştir. İmzalanan sözleşme gereğince alınan haklar:

1. yıl için yüzde 30 ücret zammı
2. yıl için yüzde 20 ücret zammı,
250 lira yakıt yardımı
20 şer gün ikramiye

TÜRKMEN GİYİM

Mahmutpaşa şubemize bağlı bu işyerinde, ikinci dönem toplu sözleşme imzalanmıştır. Bu işyeri geçen dönem sözleşmesini gerekli titizlikle uygulamadığından, müzakerelere başlanınca geçmiş sözleşmenin tüm uygulaması yaptırılmış ve ardından yeni sözleşmeye geçilmiştir. Türkmen Giyim sözleşmesi ile işçilerimize şu haklar sağlanmıştır:

1. yıl yüzde 30, 2. yıl yüzde 25 ücret zammı, yüzde 20 izin harçlığı, izin günlerine 3 gün ilave. yılda iki maaş ikramiye
Herkese yılda 500 lira yakacak yardımı. Bu sözleşme üyelerimiz tarafından memnunlukla karşılanmıştır.

SİLİVRİ SENTETİK

Bu işyeri kurulduğu gündan beri sendikamız tarafından izlenmiş ve üretime geçer geçmezde gerekli işlemleri tamamlanarak sözleşme yetkisi alınmıştır. İlk defa toplu sözleşme yapılan bu işyerinde şu haklar alınmıştır:

1 ve 2. yıl için 30 Lira ücret zammı 25 lira çocuk parası, yılda 2 maaş ikramiye, 30 gün kıdem tazminatı

EDİRNE ŞUBEMİZDEN HABER

Sazlıdere TEKSTİPLİK tesislerinde uzun bir süredir sarı Teksif'le sendikamız TEKSTİL arasında süregelen yetki uyuşmazlığı sendikamız lehine sonuçlanmıştır. Teksif'in her zamanki huyu olan sayısız sahtekarlıklarla yetki alma oyunları para etmemiş yetkiyi sendikamız kazanmıştır. Edirne Şube Başkanımız Recep Şengün, Toplu Sözleşme görüşmelerinin yakında başlayacağını açıklamıştır.

ANTALYA ŞUBEMİZDEN HABER

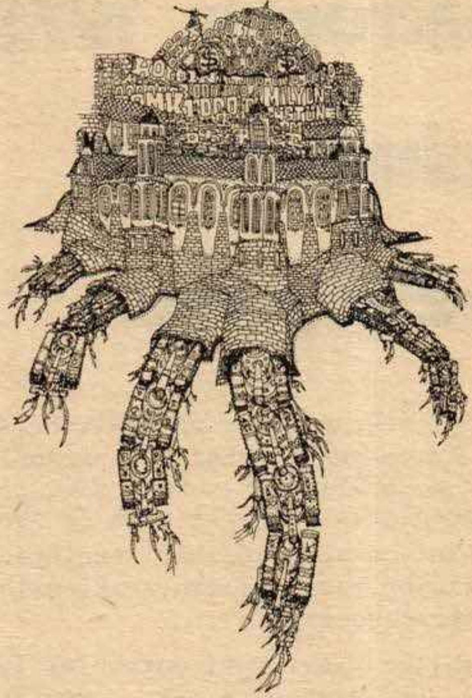
Antalya Şube Başkanımız Hüseyin Alkaya AKSU İPLİK Fabrikasında toplu sözleşme yetkisinin sendikamıza verildiğini açıkladı.
Sarı Teksif'in Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne giriş kağıdı verememesi nedeniyle Antalya AKSU İPLİK Fabrikasının Toplu Sözleşme yetkisi Sendikamıza verilmiştir.

izmir'de zafer

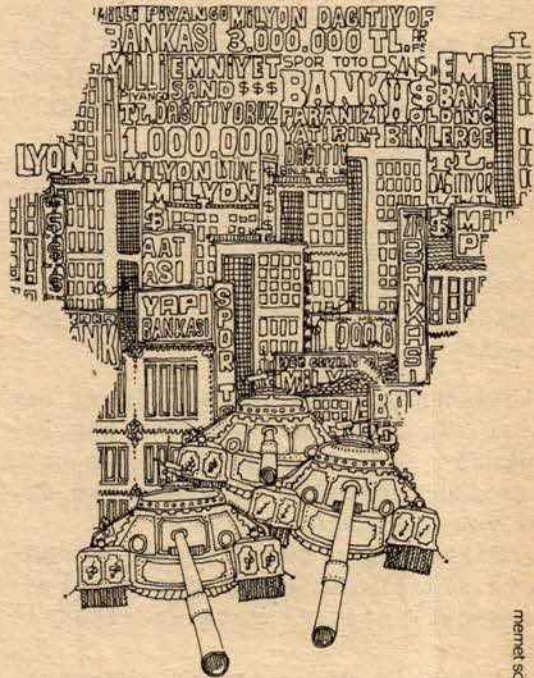
İzmir'de kurulu PAMUK ŞERİT Kollektif Şirketi'nde çalışan 38 işçi kardeşimiz sendikamıza üye olmuşlardır. Bunun üzerine İzmir Şubemiz işverene Toplu Sözleşme Çağırısında bulunmuştur. Çağırıdan korkan işveren, Nezaket Yılmaz, Hayriye Çalışkan Hatice Yaman, Urfetka Gül, Ayşe Çalışkan ve Ayşe Demirkaya adlı arkadaşlarımızı işten çıkartmıştır. Ancak diğer işçi arkadaşlarımızın olay üzerine başlattıkları direniş sonucu pes eden işveren, direnişin 4. gününde Toplu sözleşme Görüşmelerine oturmuştur. Görüşmeler sonucu başarılı bir sözleşme imzalanmış ve işten atılan 6 kardeşimizin yeniden işbaşı yapması sağlanmıştır.

İmzalanan toplu sözleşme ile
1.yıl için günde 13
2.yıl için günde 17 lira
ikramiye yılda 40 gün
çocuk zammı ayda 25 lira
yakıt parası yılda 1 ton kömür
yemek 1.yıl 550 kuruş 2.yıl 750 kuruş olarak tesbit edilmiştir.

desenler

memet sönmez

memet sönmez

patronlar 1975 yılından ne bekliyorlar...

1975 yılında işçiler ne bekliyor, sorusunun hemen yanı başında " patronlar 1975'ten ne bekliyor," sorusu sorulmalı dır. Patronların 1975 yılından ne beklediklerini, onların çeşitli yerlerdeki demeçlerinden, yazılarından, açıklamalarından öğreniyoruz.

Kapitalist sınıf, yani patronlar 1974 yılından söz ederken en çok grevlerin çokluğundan, asgari ücretin ve toplu sözleşmeler sonucu işçilerin elde ettikleri ücretlerin çok yüksek olmasından şikayet etmektedirler. Örneğin, büyük kapitalistlerden Vehbi Koç yazdığı bir yazıda ekonomik bunalımların sebepleri arasında şunu saymaktadır: "Dünya İşçi Sendikaların her gün devam eden zam istekleri karşısında ücretlerin yükselmesi."

Yanda fotokopisi görülen belge ise Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun yayın organı olan İşveren adlı bir dergiden alınmıştır. Tüm işverenlerin görüşlerini yansıtan bu parça da aşağı yukarı aynı düşünceleri dile getirmektedir.

Türkiye Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası'nın Kasım ayında yapılan kongresinde okunan çalışma raporunda tüm patronların düşüncelerini dile getiren görüşlere yer verilmiştir:

- Sendikacılığın güçlü duruma dönüşmesi için aidatların bordrodan kesilmesi (check-off) sistemi yasadan çıkarılmalıdır.
- Toplu sözleşmeler işyeri düzeyinden çıkarılıp, işkoluna göre yapılmalıdır.
- Yetki saptanmasında referandum mahkeme kararı ile olma koşulu ile düşünebilecek bir yoldur. Toplu sözleşme süreleri asgari üç yıla çıkarılmalıdır.
- Kıdem tazminatı süresi uygulamada olduğu gibi 3 yılda kalmalı, tazminat miktarının tabanı 15 maaşla sınırlandırılmalıdır. Tazminatın 15 günden 1 aya çıkarılması birçok işletmeyi mali açıdan zor durumda bırakabilir.
- Resmi rakamlara göre aldıkları ücret zamları ile öteki sosyal yardımlarla, hayat pahalılığındaki artışlar dikkatle ele alındığında sanayi işçisine "mutlu azınlık" denilmesi haksızlık olmayacaktır.
- Yasa dışı eylemlerin yanısıra bir grev furyası da bütün ülkeyi sarmıştır. (Milliyet Gazetesi, 14.11.1974.)

DAHA FAZLA KAYBEDİLECEK ZAMANIMIZ YOKTUR

BAŞKANIMIZ VEHBİ KOÇ'UN EYLÜL SONUNDA MİLLİYET'TE YAYINLANAN MAKALESİ KAMU OYUNDA BÜYÜK İLGİ UYANDIRMIŞTIR.

Çalışma Hayatına İlişkin Tedbirler :

— 274 ve 275 sayılı Kanunlar birlikte ele alınarak aksaklıkları giderilmeli ve bu yapılırken :

a. Tek sendikaya üyelik sistemi getirilmeli,

b. Sendika üyelik aidatının kanunen işverence kesilmesi (Check - off) uygulamasına son verilmeli,

c. Toplu iş sözleşmeleri için «tek sözleşme» prensibi benimsenmelidir.

— İş hayatındaki kanun dışı olayların önlenmesinde Hükümetçe kesin bir tutum izlenmelidir.

— «Kıdem Tazminatı» gibi politik amaçlı olduğu kadar ekonominin gücünü de aşan sosyal mevzuat değişikliklerinden kaçınılmalıdır.

Sahibi : Rıza Güven / Sorumlu müdür : Erol Yalçın / Adres: Babıali Cad. Sıhhiye Ap. No : 19/8 Cağaloğlu-İstanbul / Dizgi : Ercivan Matbaası / Baskı : Karaca Ofs. Filimler : Renk Grafik / Düzenleyen : Tekstil Basın Bürosu / Ayrıca para ile satılmaz. Reklam alınmaz. Son baskı tarihi :

gönderen:
tekstil

NE ÇIKAR?
KESİLSİN İSTERSE
BAŞLARIMIZ
BİRER BİRER
OYSA DEĞİŞMEZ
BİR YASADIR BU:

devrimciler ölür devrimler sürer